

پنجشنبه، ۲۶ اردیبهشت ۱۳۸۷
۱۵ مه ۲۰۰۸

کارگر کمونیست ۸۴

دو هفته یکبار، پنجشنبه، منتشر میشود

نشریه ای از حزب کمونیست کارگری ایران - درباره مسائل جنبش کارگری

kargar_komonist@yahoo.com

www.wpiran.org/kk-index.htm

طه آزادی، جوانمیر مرادی، شیث امانی، منصور اسالو

کارگر زندانی آزاد باید گردد!

با کمیته جهانی، برای آزادی فوری دستگیر شدگان اول مه در ایران، جوانمیر مرادی، شیث امانی و طه آزادی، تلاش کنیم

نفر دیگر از آنان جوانمیر مرادی عضو هیات مدیره و طه آزادی عضو علی البدل هیات مدیره اتحادیه آزاد صفحه ۲

اول مه امسال ۱۴ تن از کارگران را دستگیر و زندانی کرد. زیر فشار اعتراضات کارگران ۱۱ نفر از این کارگران آزاد شدند و هم اکنون سه

به سازمانهای کارگری در سراسر جهان اطلاع دارید که رژیم اسلامی در

ناصر اصغری

است، احساس نیاز جنبش کارگری ایران به جلب همبستگی کارگری است. و این موضوع از این نیاز صفحه ۳

نکاتی در مورد جلب همبستگی بین المللی کارگری

بود که چگونه می شود همبستگی کارگری با کارگران ایران را از حیثه رؤسای اتحادیه ها فراتر برد و به توده کارگران کشاند. موضوعی که چنین بحثی را ضروری کرده و چشم و گوش فعالین کارگری زیادی را بر روی آن باز کرده

روز ۳۰ ماه مارس جلسه ای در تورنتو کانادا ترتیب داده شده بود که موضوع آن بحث چگونگی جلب همبستگی کارگری از پائین بود. بحث های خوب و ارزنده ای در این جلسه ارائه گردید. این جلسه عمدتاً حول این مسئله فراخوان داده شده

قسمت دوم

بحران اقتصادی، گرانی و کارگران

متن مصاحبه شهلا دانشفر با کاظم نیکخواه در تلویزیون کانال جدید (متن ادیت شده)

میگویی هیچ بخشی از بورژوازی پاسخی به این وضعیت ندارد. صفحه ۵

وجود دارد را به يك بحران عمیق اقتصادی و سیاسی همه جانبه در سیستم بورژوازی مربوط میدانید و

شهلا دانشفر: کاظم نیکخواه شما اوضاع کنونی در ایران یعنی گرانی و فلاکت و بیکاری و کل شرایطی که

خطاب به کارگران نیشکر هفت تپه، خطاب به مردم شوش و همه مردم آزادیخواه
۳۱ اردیبهشت روز محاکمه کارگران نیشکر هفت تپه است آنها را تنها نگذارید

اصغر کریمی

پنج نفر از فعالین و رهبران اعتصابات کارگری در نیشکر هفت تپه، فریدون نیکوفر، جلیل احمدی، علی نجاتی، محمد حیدری مهر و قربانعلی رمضان پور و همچنین ابوالفضل عابدینی که بعنوان خبرنگار اخبار اعتراضات کارگران را منعکس میکند، در این روز دادگاهی میشوند تا کل کارگران عبرت بگیرند و از اعتصاب و اعتراض دست بکشند. کارگران باید همانطور که تاکنون تاکید کرده اند، خواهان لغوی قید و شرط پرونده ها شوند و متحد و یکپارچه رهبران خود را همراهی کنند

قسمت دوم

بحران اقتصادی، گرانی و کارگران

متن مصاحبه شهلا دانشفر با کاظم نیکخواه در تلویزیون کانال جدید (متن ادیت شده) - صفحه ۴

گفتگویی تکان دهنده از سایت اتحاد با کارگری از پروفیل ساوه - صفحه ۹

کمیته بین المللی برای آزادی دستگیر شدگان اول مه ۷۸، شیث امانی، جوانمیر مرادی، طه آزادی - صفحه ۷-۸

اخبار اعتراضات کارگری - تنظیم محمد شکوهی - صفحه ۶

اخباری از اعتراضات معلمان - صفحه ۱۰

روز شمار دور اخیر مقابله کارگران نیشکر هفت تپه با کارفرما و حکومت اسلامی - صفحه ۱۲-۱۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

با کمپینی جهانی، برای آزادی فوری دستگیر شدگان اول مه ...

حقوق کارگران در ایران توسط جمهوری اسلامی، از جمله دستگیری کارگران به جرم شرکت در مراسم اول مه، یکسال محکومیت زندان برای محمود صالحی و امسال دستگیری کارگران در مراسم اول مه در سه شهر سمنان، اشنویه و عسلیوه در کردستان و در جنوب ایران، صدور احکام شلاق برای کارگران دستگیر شده اول مه سال گذشته و به اجرا گذاشتن این احکام برای ۵ نفر از آنان، ضرب و شتم کارگران هنگام اعتراض برای خواستهایشان و نمونه اخیر آن حمله به کارگران کیان تایر که برای دستمزدهای پرداخت نشده خود تجمع کرده بودند و نیز تهدید و فشار هر روزه بر رهبران و فعالین کارگری از طریق اخراج از کار و احضار به دادگاه و غیره، نظیر آنچه بر سر کارگران سندیکای شرکت اتوبوسرانی واحد در تهران آمد و امروز بر سر کارگران در نیشکر هفت تپه آورده است، و صدها مثال دیگر، خواهان اخراج فوری جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار آی ال او است.

کمیته همبستگی بین المللی کارگری بار دیگر بر عجل بودن يك کمپین همبستگی جهانی برای آزادی فوری دستگیر شدگان اول مه، شیت امانی، جوانمیر مرادی و طه آزادی، تاکید دارد.

هماهنگ کننده کمیته همبستگی بین المللی کارگری حزب کمونیست کارگری ایران شهلا دانشفر

۱۴ مه ۲۰۰۸ - ۲۵ اردیبهشت ۱۳۷۸

مغزی و عصبی رنج میبرد و بنا به تجویز پزشک باید روزانه به وی برسد، جوانمیر را زیر شکنجه جسمی قرار داده است. بعلاوه وضعیت ناروشن این کارگران و عدم اجازه ملاقات با آنان بر ابعاد نگرانی ما افزوده است. کمیته همبستگی بین المللی کارگری بر خواستهای زیر تاکید دارد و انتظار بیشترین حمایت ها را از سوی اتحادیه ها و سازمانهای کارگری در سراسر جهان دارد:

- ۱- برپایی اول مه روز جهانی کارگر حق پایه ای و مسلم کارگران است. دستگیری کارگران در این روز و رفتار وحشیانه رژیم اسلامی در زندان با این کارگران محکوم است.
- ۲- شیت امانی، جوانمیر مرادی و طه آزادی و نیز منصور اسانلو، که اکنون نزدیک به ده ماه است در زندان است، باید فوراً و بدون قید و شرط از زندان آزاد شوند.
- ۳- رژیم اسلامی هم اکنون ۵ نفر از کارگران نیشکر هفت تپه در شهر شوش در جنوب ایران را به جرم مبارزه برای خواستهای برحقشان برای ۲۰ مه (۳۱ اردیبهشت) به دادگاه احضار کرده است. هر گونه فشار و تهدید بر روی رهبران کارگران ممنوع است و باید این فشارها فوراً متوقف شود. باید پرونده ۵ کارگر نیشکر هفت تپه، آقایان جلیل احمدی، فریدون نیکوفرد، احمد نجاتی، قربان علیپور و محمد حیدری مهر، باطل شود و حکم احضار آنها به دادگاه فوراً لغو شود.
- ۴- کمیته همبستگی بین المللی کارگری به دلیل نقض پایه ای ترین

کارگران ایران که تشکلی تازه تاسیس توسط خود کارگران است و نیز شیت امانی که رئیس هیات مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار بود و در ۲۳ آپریل (۴ اردیبهشت) قبل از اول مه روز جهانی کارگر دستگیر شده بود، همچنان در زندانند. جرم این کارگران اقدام و تلاش برای برپایی مراسم اول مه، دفاع از حقوق کارگران و تلاش برای ایجاد تشکل کارگران است. این کارگران رهبران شناخته و محبوب کارگری هستند. کمیته همبستگی بین المللی کارگری از همان روز دستگیری این کارگران، کمپینی اعتراضی را در دستور گذاشته و تا کنون طی گزارشات ارسالی خود تلاش کرده است که تمامی اتحادیه های کارگری در سراسر جهان را از وضع کارگران دستگیر شده اول مه مطلع نگاه دارد. همچنین از سوی خود اتحادیه آزاد کارگران ایران مرتباً اخبار مربوط به این کارگران در سطح جهانی انعکاس یافته است. کمیته همبستگی بین المللی کارگری از همه اتحادیه ها و سازمانهای کارگری در سراسر جهان می خواهد که با اقدامی اضطراری و يك کمپین گسترده جهانی به جمهوری اسلامی فشار بیاورند تا کارگران دستگیر شده اول مه، جوانمیر مرادی، شیت امانی و طه آزادی، فوراً و بدون قید و شرط از زندان آزاد شوند. بویژه جوانمیر مرادی در وضعیت جسمی وخیمی بسر میبرد. اطلاعات جمهوری اسلامی حتی داروها و عینک جوانمیر مرادی را ضبط کرده است و با ندادن دارو به وی که از بیماری

اساس سوسیالیسم انسان است.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.

منصور حکمت

کارگر کمونیست

نشریه ای از حزب کمونیست کارگری ایران
درباره مسائل جنبش کارگری

سردبیر: کاظم نیکخواه

kazem.nikkhah@googlemail.com

هیئت تحریریه

ناصر اصغری

nasser_asgary@yahoo.com

شهلا دانشفر

shahla_daneshfar@yahoo.com

یاشار سهندی

y_sahandi@yahoo.com

حسن صالحی

hasan_salehi2001@yahoo.com

کارگران دستگیر شده اول مه باید فوراً و بدون قید و شرط از زندان آزاد شوند

Tel: 0046 739 318 404
Fax: 0046 864 897 16
markazi.wpi@gmail.com

دفتر
مرکزی
حزب

مسئولیت مطالب با نویسندگان آنهاست. درج مقالات در کارگر کمونیست لزوماً به معنی تأیید مضمون آنها از جانب نشریه نیست.

نکاتی در مورد ...

از صفحه ۱

برخاسته که جنبش کارگری در حال پیشروی است و برای برانداختن سلطه سرمایه دنبال همه راه‌های ممکن است. ویکی از این راه‌های ممکن نیز، جلب حمایت و پشتیبانی بخش هرچه وسیعتری از جنبش کارگری کشورهای دیگر است. با این مقدمه برویم سر خود بحث.

در نهادهای کارگری و بررسی جنبش کارگری که جنبش کارگری ایران انتظار حمایت از آن را دارد، با سه لایه مواجه هستیم. (۱) حقوق بگیران، (۲) آکتیویست‌ها، و (۳) اعضای ساده.

حقوق بگیران:

در بررسی ما از این لایه از اتحادیه‌ها و دیگر نهادهای کارگری، نکاتی وجود دارند که بحث روی آنها ضروری است. حقوق بگیران اتحادیه‌ها، که مهمترین بخش آن در بررسی همبستگی کارگری باید مورد نظر ما باشند، رؤسای اتحادیه‌ها هستند. کلا کارمندان و حقوق بگیران اتحادیه‌ها معمولا Careerist هائی هستند که مثل هر کس دیگری که در این جامعه دنبال کاری با زندگی راحت و با درآمد نسبتا بهتر و امنیت شغلی نسبی ای است، کاری این چنین برای خود به دست آورده اند. این انسان‌ها بمرور زمان باید کارهایی بکنند که شاید وجدانا با آن موافق نباشند. اما برای نگهداری موقعیت خود، باید به این کارها تن بدهند! آنچه که ما در رسانه‌های رسمی مرتب به عنوان نمایندگان کارگران با آنها رویو هستیم، همین بخش از "نمایندگان" کارگران هستند. کسانی که قرار است از قراردادهای دسته جمعی در برابر قانون و تعابیر قانون دفاع قانونی بکنند و به عنوان "نماینده" کارگران، نه تنها با مدیریت طرف اند، بلکه با دولت هم طرف اند. تا جایی که به همبستگی کارگری برمی گردد، کار این افراد، بخاطر موقعیت کارگران در

نهادهای در سطح بین المللی حساب ویژه‌ای باز می‌کند. برای جنبش کارگری ایران، هر اعتراضی به جمهوری اسلامی که از موضعی ارتجاعی نباشد، یک قدم بجلو است! یک سیاست جنبش کارگری باید ایزوله کردن جمهوری اسلامی در سطح بین المللی باشد. اگر جمهوری اسلامی موقعیت خود را در بین دوستان "ضدامپریالیست" خود از دست بدهد، و اگر همین دوستان استراتژیک جمهوری اسلامی امروز بر علیه‌اش اعتراض کنند و مثلا به دستگیری فعالین کارگری و سرکوب مراسم‌های اول ماه مه اعتراض بکنند، یک پیروزی مهم برای جنبش کارگری است. اگر اعتراض همین رؤسای اتحادیه‌ها جمهوری اسلامی را متوجه این نکته بکند که نمی‌تواند روی حمایت آنها حساب باز کند، برای جنبش کارگری یک پیروزی مهم است. بالاخره اعتراض بین المللی به جمهوری اسلامی قرار است جمهوری اسلامی را وادار به عقب نشینی کند. سرنگونی جمهوری اسلامی کار طبقه کارگر ایران است!

نکته دوم اینک "جلب همبستگی کارگری از پائین" صرفا به رفتن به سراغ فعالین و آکتیویست‌های کف کارخانه محدود نمی‌ماند. اگر بطور مثال رئیس فدراسیون کار آمریکا پیام همبستگی به رئیس آل او سوند بفرستد، این در چارچوب همبستگی کارگری از بالا می‌گنجد. طبقه کارگر ایران در هیچ سطحی دارای تشکل خود نیست. نه کارگران ایران شوراهای اسلامی و خانه کارگر را نمایندند خود می‌دانند، و نه در سطح بین المللی نهادهای کارگری نهادها را در سرکوب رژیم در بین کارگران هیچ سطحی نمایندند کارگران می‌دانند. یک عرصه مهم حمایت نهادهای کارگری بین المللی از جنبش کارگری، تلاش برای اخراج

نهادهای جاسوسی رژیم اسلامی از نهادهائی چون سازمان جهانی کار بوده است! فراخوان به اعتراض علیه جمهوری اسلامی در ۶ مارس ۲۰۰۸ و ۱۵ فوریه ۲۰۰۶ عمدتا از جانب همین نهادها و رهبرانشان فراخوان داده شده بود؛ که هر کسی اگر مشکلی با جنبش کارگری ایران نداشته باشد، نمی‌تواند منکر تأثیر این اعتراض جهانی به جمهوری اسلامی باشد.

بنابر این، بنظر من یک وجه از اعتراض کارگران ایران به جمهوری اسلامی، نوشتن نامه به رهبران این نهادها و خواهان حمایت آنها از مبارزات کارگران ایران و همچنین زیر فشار گذاشتن جمهوری اسلامی برای سرکوب اعتراضات کارگران می‌باشد.

آکتیویست‌ها:

در بحث "جلب همبستگی کارگری از پائین"، فعالین و آکتیویست‌ها جایگاه ویژه‌ای دارند. اگر صرفا از این سر به قضیه نگاه کنیم که حقوق بگیران بورکرات هستند و فقط زیر فشار جنبش کارگری عکس العملی نشان می‌دهند، این لایه از نهادهای کارگری (آکتیویست‌ها)، همان کسانی هستند که فشار آنها بر رؤسای اتحادیه‌ها در هر سطحی محسوس است. رابطه آنها با توده کارگران نیز یک رابطه دوستانه و بدون چشم داشت است. هر جا جنبش کارگری فاقد این گونه فعالین بوده است، حمله به سطح معیشت جامعه و کارگران افسار گسیخته تر بوده است. این لایه از جنبش کارگری وسیع است و از فعالین کارگری با گرایشات متعدد تشکیل می‌گردد. انتظارات و برخورد این طیف بنا به دید و جایگاهی را که به همبستگی کارگری می‌دهند هم متفاوت است.

آکتیویست‌های نهادهای کارگری در کشورهای مختلف، در کمیته‌های مختلفی سازمان می‌یابند. کمیته

مذاکرات دسته جمعی، کمیته ایمنی محیط کار، کمیته مالی، شاپ استوارت‌ها، کمیته تبلیغات، کمیته سازماندهی، کمیته نشست‌های روتین بین کافرما و کارگران و غیره. اما این فعالین فقط محدود به این کمیته‌ها نیستند. بخش عمده‌ای از این فعالین، فعالینی هستند که لزوما در هیچکدام از کمیته و دسته‌های مذکور سازماندهی نشده‌اند؛ اما فعالینی هستند که مثلا در دوران اعتصاب و یا مذاکرات دسته جمعی وظایف مهم دیگری را بعهده می‌گیرند. در همین دوران است که مثلا کمیته اعتصاب تشکیل می‌شود و بخش زیادی از فعالین این کمیته، لزوما عضو هیچکدام از کمیته‌های بالا نیستند؛ بسیار اتفاق افتاده است که در بن بست مذاکره دسته جمعی بین اتحادیه‌ها با کافرما، رؤسای اتحادیه‌ها برای سازماندهی کارگران سراغ فعالین کمونیستی رفته‌اند که قبلا در توطئه‌هایی آنها را از تصمیم گیری‌های اتحادیه‌ها کنار زده‌اند. آکتیویست‌ها در نهادهای کارگری در همه جای دنیا کمابیش یک نوع رابطه جنبش کارگری معتمدین توده کارگران هستند و معمولا توده کارگران به آنها متکی بوده و به حرف این بخش از فعالین کارگری گوش داده و فراخوان‌های آنها را جدی می‌گیرند.

بالا تر گفتیم که نهادهای کارگری از قبیل کنفدراسیون، فدراسیون و یا کنگره کار هر کشوری سعی می‌کند بخش همبستگی بین المللی کارگری را در انحصار خود نگه دارند. به همین دلیل این بخش همبستگی بین المللی معمولا جزء دیپارتمانهای مرکزی است و لوکالهای مختلف رسما دارای چنین دیپارتمانی نیستند. اما اگر در اتحادیه‌ای فعالین و آکتیویست‌های چپ چشمگیر و فشار آنها محسوس باشد، حتی بخش شهری و لوکال اتحادیه‌ها هم موفق به تشکیل کمیته "همبستگی بین المللی" خود

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

نکاتی در مورد ...

از صفحه ۳

اما خوب است که به این نکته نیز توجه بشود.

اعضای ساده:

در این بخش جای "بدنه کارگری" و یا "توده کارگران" با "اعضای ساده" اشتباهها جابجا نشده است. "اعضای ساده" اعضای نهادهای کارگری ای هستند که دارای رؤسا، فعالین و آکتیویست ها نیز هستند. این اعضا حق عضویت می پردازند و لزوما در کارهای اداری و سازماندهی این تشکل ها فعال نیستند. اما بدنه کارگری و یا توده کارگری لزوما دارای تشکل رسمی خود نیستند! معمولا بحث "توده کارگران"، در بحث "فعالین کارگری" و "توده کارگران" مطرح می شود.

در بحث "جلب همبستگی کارگری از پائین"، به آن شیوه ای که مد نظر ما در این نوشته است، یعنی اینکه همبستگی کارگری برای کارگران ایران جلب کنیم، اصولا بحث اعضای ساده بی معنی است. اعضای اتحادیه ها قدرت خود را از طریق تشکل هایی که در آن عضو هستند به نمایش می گذارند. چه این نمایش به صورت اعتصاب و کم کاری باشد و چه در فرم اعتراض به یک رژیم سرکوبگر. اگر کسی بخواهد همبستگی کارگری برای کارگران یک کشور بخصوصی جلب کند، قاعدتا سراغ این لایه از جنبش کارگری نمی رود؛ بلکه سراغ افراد و فعالینی می رود که اعتراض کل تشکل و نهاد کارگری را منعکس می کنند. این بخش از جامعه و این بخش از جنبش کارگری نیز می تواند مراتب اعتراض خود را به یک رژیم سرکوبگر در موارد خاصی ابراز کند. این فرم اعتراض می تواند نوشتن نامه و یا امضا کردن تومارهای اعتراضی و یا هر شکل و شیوه دیگری باشد. اما این شیوه جلب همبستگی کارگری هم وقت بر است، و هم عملا غیرممکن و یا بردی نسبتا کمتری دارد.

توضیح یک نکته اینجا حائز اهمیت است که تشکل کارگری بدون اعضا اهمیت زیادی ندارد. اما فرد ثالثی در بیرون از تشکل کارگری و یا حتی در درون همان تشکل کارگری که اتوریته سیاسی چندانی روی اعضا ندارد، نمی تواند اعضای که مسائل سیاسی ای چون همبستگی کارگری با کارگران کشوری مثل ایران را عمدتا دنبال نمی کنند و یا اولییتی به آن نمی دهند را ترغیب کند که به یک کمپین مؤثری بپیوندند. این کار از عهده فعالین کارگری که بالاتر به آنها اشاره شد بر می آید.

مؤخره

جز در چند سال اخیر که جنبش کارگری ایران وارد فاز دیگری شده است، کلا این جنبش به همبستگی کارگری اهمیتی را که می بایست، نداده است. چند نمونه استثنا و مهم در این رابطه البته وجود دارد که قابل انکار نیست. یکی در رابطه اعتصاب و مبارزه کارگران نفت در سال ۱۳۷۵ است که با کمپین حزب ما و برخی فعالین دیگر کارگری، اتحادیه ها و تشکلهای کارگری به نحو بسیار چشمگیری به حمایت از کارگران نفت برخاستند و صدها تومار و قطعنامه و نامه اعتراضی به مقامات حکومت اسلامی ارسال کردند. اسناد این کمپین در کتابی تحت عنوان "فقط کارگران میتوانند" به چاپ رسیده است. یک مورد برجسته دیگر هم که اینجا به یاد می آید در مورد کمپنی بود که در سال ۷۹ برای آزادی محمود صالحی براه افتاد که در آنجا هم حزب کمونیست کارگری و کادرباش نقش برجسته ای داشتند و توانستیم توجه بین المللی را به مسائل کارگران در ایران جلب کنیم.

جدا از مواردی اینچنینی که خود برای حرکتی بعدی راهگشا بود و الگویی را برای حرکت بعدی بدست داد، تحرك گسترده و جدی ای را در این رابطه شاهد نبودیم. بهررو فعالین کارگری زیادی جنبش کارگری ایران را دنبال کرده و خود را در مبارزه کارگران

ایران شریک می دانند. جنبش کارگری ایران و رهبران کارگری ایران می توانند این عرصه را وسعت بخشیده و بخش هر چه وسیعتری از فعالین کارگری کشورهای دیگر را مورد خطاب قرار داده و رسما از آنها درخواست حمایت کرده و روی همبستگی آنها حساب کنند. جنبش

کارگری بین المللی ظرفیت این را دارد که جمهوری اسلامی را در جبهه های هر چه بیشتری وادار به عقب نشینی کند. این کار تجربه نشان داده است که شدنی است و بارها شاهد عقب نشینی های این رژیم بوده ایم. *

۳۱ اردیبهشت روز محاکمه ...

از صفحه ۱

و به صف رهبری کارگران میپیوندند. و تنها در اینصورت است که اعتراض کارگران محکم و استوار به جلو میرود.

مردم آزادیخواه شوش، کارگران، دانشجویان، معلمان، مردم آزادیخواه دو هفته است کارگران نیشکر هفت تپه مصمانه مبارزه شکوهمندی را سازمان داده اند و خانواده ها و مردم شوش نیز به تجمعات آنها ملحق شده اند. در شهر شوش و در سراسر کشور روز ۳۱ اردیبهشت را به روز اعلام همبستگی با آنها تبدیل کنید و همراه با آنها خواهان لغو همه پرونده ها شوید. در مقابل هر تعرض رژیم باید صف مردم زحمتکش و به جان آمده تقویت شود. در مقابل هر تعرضی باید اتحادمان تقویت شود. مبارزه کارگران نیشکر علیه فقر و دستمزدهای پائین، علیه گرانی و سرکوب و پرونده سازی و ارگانهای سرکوب است و این خواست مردم در سراسر کشور است. روز ۳۱ اردیبهشت را به روز عرض اندام گسترده و سراسری و همراهی و همبستگی با کارگران نیشکر و رهبران آنها تبدیل کنیم.

اصغر کریمی - رئیس هیئت دبیران حزب کمونیست کارگری ایران
۲۸ اردیبهشت ۱۳۸۷، ۱۷ مه ۲۰۰۸

سایت کارگران

www.kagaran.org

سایت روزنه

www.rowzane.com

زنده باد جنبش مجمع عمومی!

بحران اقتصادی، ...

از صفحه ۱

گفتید که پاسخ این اوضاع در وهله اول يك پاسخ سیاسی است. این پاسخ سیاسی چیست؟ چه نیرویی این پاسخ را دارد و میتواند عملی کند؟

کاظم نیکخواه: بگذارید يك بار دیگر تاکید کنم که این اوضاعی که در ایران هست قابل دوام نیست. بخش عظیمی از جامعه دارد در زیر این وضعیت برآستی له و مچاله میشود. گرانی به حدی رسیده است که هرروز دارد از کارگران و مردم قربانی میگردد. بی مسکنی، گرسنگی، محرومیت، بی دارویی و مرگ از بیماریهای ساده ابعادی به خود گرفته که قابل توصیف نیست. کتابها میشود در مورد وضعیت زندگی کارگران نوشت. از همین تلویزیون صدها پیام را ما از کارگران و مردم محروم شنیده ایم که میگویند "دیگر تحملمان تمام شده است". "بیابید کاری بکنید". "فورا کاری بکنید". اگر کسی برود و وضعیت زندگی کارگران را در گتوهای کارگری نظیر عسلویه و حلبی آبادها و پایین شهرهای بزرگ به تصویر بکشد برآستی همه را به یاد وضعیت کارگران در اوایل قرن نوزده و هیجده یعنی موقع تحرکات اولیه سرمایه داری می اندازد. فرق اساسی اما اینست که در قرن هیجده و اوایل قرن نوزده سرمایه داشت دهقانان را فوج فوج از زمین روستا میکند و به شهرها در خدمت ماشین و تولید صنعتی میکشاند و تولید و سرمایه با هم رشد میکرد و گسترش مییافت، اما اینجا سرمایه دارد کارگر شهری و صنعتی و ماهر و مولد را فوج فوج از تولید جدا میکند و به زندگی فلاکت بار و غیر مولد در حاشیه شهرها و در حاشیه تولید میراند. و در کنار این حرکت اقتصاد سرمایه داری دارد عقب گرد و فلج و رشد منفی را نشان میدهد.

منظورم اینست که وضعیت نابسامان و غیر انسانی کارگران و مردم محروم اگر ما را به یاد کارگران و مردم در جوامع قرن نوزده و هیجده می اندازد، اما این تشابه نباید کسی را به این توهم که شاید این نشانه رشد و توسعه اقتصادی است دچار کند. يك نکته را هم باید محکم تاکید کنم و آن اینکه این وضعیت فلاکت باری که به کارگران و مردم محروم تحمیل شده مساله و معضل بورژوازی نیست. برعکس. کل بورژواها از این شرایطی که در ایران بر کارگران تحمیل شده دهانشان آب افتاده است و کنه جدال و کشاکشان بر سر اینست که بقیه هم میخواهند از این خوان یغما یعنی شرایطی که میشود کارگر را در زیر خط فقر و در بی حقوقی کامل بشدت استثمار کرد و حتی حقوق رسمیش را يك سال و دو سال و سه سال نداد، بهره مند شوند. بورژوازی هیچ طیفش چه ایرانی و در حاکمیتش و چه غربی و اپوزیسیونش مشکلی با این وضعیت ندارد و نظام بورژوازی چه در حال رونق چه در حال بحرانش بر سر حل این مساله نیست. بر سر نهدی کردن و با ثبات کردن این شرایط و سودانوزی هرچه بیشتر از این شرایط است. مشهورترین نمونه های "اقتصادهای بالنده" امروزی هند و چین و برزیل هستند که در آنها نیز شرایطی بی نهایت غیر انسانی را به کارگران تحمیل کرده اند. بنابراین وقتی از راه حل صحبت میکنیم باید روشن باشد که داریم از موضوعی کاملا متفاوت با بورژوازی صحبت میکنیم.

اما بروم سر سوال شما که گفتید پاسخ سیاسی ای که میگویم چیست. مساله بطور واقعی بسیار جدی است. اگر این اوضاع یعنی حل بحران عمیق اجتماعی و اقتصادی

موجود به بورژوازی به هر طیف و نیروی بورژوازی و اگذار شود نه فقط وضعیت هرروز وخیم تر و فاجعه انگیز تر میشود، بلکه باید بگویم که بورژوازی دیر یا زود به راه های شناخته شده خود یعنی دست زدن به جنگها و نابودی جامعه در ابعاد وسیع متوسل میشود که نتایج آن قابل تصور نیست. جلوی این وضعیت را فقط و فقط طبقه کارگر میتواند بگیرد. و باید بگیرد و میتواند و امکانش را دارد که بگیرد. اولین قدم قطعا به زیر کشیدن حکومت اسلامی سرمایه داران است. ادامه حاکمیت این رژیم به معنای ادامه توحش و بربریت و از هم گسیختگی بیشتر جامعه است. اما وقتی میگویم طبقه کارگر امکان پاسخ به اوضاع را دارد این فقط يك حرف نیست. این طبقه برای اوضاع موجود پاسخ های روشن دارد. حزبش را دارد. کارگران علیرغم شرایط بغایت فلاکت بار موجود مستاصل و ساکت نیستند. يك جنبش قوی برای به زیر کشیدن حکومت در جامعه جریان دارد که بخشهای مختلف کارگران و زنان و دانشجویان و مردم محروم در آن فعالانه دخیلند. جنبش کارگری دارد سنگر به سنگر مقابل کارفرمایان و حکومت میجنگد. جنبشهای حق طلبانه و آزادیخواهانه در این جامعه بسیار پیشرو و ماگزیمالیست دارد حرف خود را میزنند. نقطه حرکت اساسی برای تغییر اوضاع همین جنبش سرنگونی طلبی و آزادیخواهانه است.

بحث بر سر اینست که بخشهای هرچه وسیعتری از کارگران و مردم به این جنبش پیوندند و مطمئن باشند که کلید آینده در دست آنهاست. يك بار برای همیشه باید طبقه کارگر به دوره حاکمیت بورژوازی که چیزی جز گسترش توحش و بربریت نیست پایان دهد. این جامعه را باید مردم خود مردم در دست بگیرند. ثروتها و امکاناتش را بر اساس نیاز مردم

جامعه سازمان دهند. این پاسخ با وجود حزبی که نشان داده است که برای اوضاع موجود پاسخ دارد عملی و ممکن است و در عین حال راه دیگری برای خلاصی از این وضعیت وجود ندارد.

شهلا دانشفر: یعنی بنظر شما تا زمانی که جمهوری اسلامی با انقلاب کارگران و مردم به زیر کشیده نشده، هیچ بهبودی در وضعیت زندگی و معیشت کارگران و مردم در چشم انداز نیست؟

کاظم نیکخواه: ببینید مساله اینست که هر بهبودی به این گره خورده است که ما یعنی کارگران و مردم در جنگ با جمهوری اسلامی چه پیشرویهایی را به رژیم تحمیل کرده ایم. و بشرطی میشود انتظار بهبودهای فوری در وضعیت را داشت که در وهله اول این جنبشی که از آن اسم بردم هرچه بیشتر انقلابی عمل کند. هرچه بیشتر رادیکال و ضد حکومت باشد. میشود کسی فکر کند که با زفرم و زفرمیس شاید بشود اوضاع را کمی بهبود بخشید و قابل تحمل تر کرد. من حرفم این است که این بحث پوچ است. زفرمیس در این جامعه پوچ و سترون و بی خاصیت است و مستقما و فورا در خدمت حکومت قرار میگردد. این را صد بار تجربه کرده ایم. مساله حتی بهبودهای فوری و مقطعی هم به قدرت جنبش رادیکال طبقه کارگر گره خورده است. آن نیرویی میتواند بهبودی مقطعی در جامعه ایجاد کند که تصمیمش را برای انقلاب کردن

گرفته باشد و به طبقه حاکم این را ثابت کرده باشد. کارگران با اتکا به يك جنبش رادیکال و عمیق و تحول طلبانه است که میتوانند همین امروز پرچم مقابله با فقر و فلاکت و گرانی را بلند کنند. حرف من اینست. طبقه حاکم در برابر درخواست رفرمهای نیم بند پاسخ دارد. جوابش اینست که هر بهبودی در دستمزد، هر درجه کوتاه آمدن در برابر طرح بیمه های اجتماعی و امثال آن، بحران را تشدید میکند و در برابر آن کوتاه نمی آید. اما در برابر طبقه و جنبشی که میداند که باید خود را از شر این حکومت و کل این نظام خلاص کند حتما عقب نشینی هایی را قبول میکند. پاسخ فوری به اوضاع موجود نیز همین است که کارگران با خواستههای تعرضی خود پا به میدان بگذارند. افزایش چندین برابر دستمزدها، بیمه بیکاری مکفی، تامینات اجتماعی، حق مسکن مناسب برای همه و کلا دفاع از زندگی انسانی برای همه مردم اینها را طبقه کارگر باید پرچمش را بلند کند و به دولت بگیرد که ما مسئول پاسخگویی به بحران شما نیستیم. ما حقمان را میخواهیم و برای آن میجنگیم. این آن راهی است که هم در راستای آن پاسخ سیاسی اساسی که من به آن اشاره کردم قرار میگردد و هم میتواند عقب نشینی های فوری ای را به حکومت تحمیل کند. در این رابطه میتوان مفصل تر صحبت کرد.

شهلا دانشفر: با تشکر از شما

يك دنیای بهتر

برنامه حزب کمونیست کارگری
را بخوانید

به حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید!

اخبار مبارزات کارگری در ایران

تنظیم: محمد شکوهی

حوادث ناشی از کار سال گذشته جان ۲۴۰ کارگر را گرفت.

رئیس سازمان کار استان تهران روز چهارشنبه ۲۵ اردیبهشت گزارش حوادث ناشی از کار را اعلام کرد. بر اساس این گزارش از مجموع ۷۵۰ مورد حادثه رخ داده تنها در بخش کارگران ساختمانی طی سال گذشته، حدود ۲۴۰ تن از کارگران جان خود را از دست داده اند. جتاب رئیس اداره کار و کارفرمایان با عمده و اکره و دم و دستگاه دولتی شان مسئولین مستقیم حنیایات بر علیه کارگران می باشند. کارگر کمونیست ضمن ابراز همدردی با خانواده های قربانیان حوادث ناشی از کار، جمهوری اسلامی، وزارت کار و کارفرمایان را مسئول کشتار کارگران می داند. این جانیان باید حساب پس بدهند.

تجمع کارگران ایران برگ رشت

روز سه شنبه ۲۴ اردیبهشت کارگران ایران برگ رشت در اعتراض به ۵ ماه دستمزد و عیدی پرداخت نشده خود در برابر دفتر مرکزی این شرکت در تهران تجمع کردند. کارگران ضمن اعتراض به سیاست کارفرما مبنی بر تعویق در پرداخت دستمزدها، اعلام کردند که کارفرما از بستن قرارداد و بیمه کردن کارگران خودداری می کند. کارگران این کارخانه این کارخانه خواهان پرداخت فوری دستمزدهای معوقه شان هستند.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه صنایع اراک

روز سه شنبه ۲۴ اردیبهشت بیش از صد تن از کارگران کارخانه صنایع اراک در اعتراض به اجحافات کارفرما و تعدید آنان به اخراج و بیکاری در محوطه این کارخانه

تجمع کرده و خواهان پاسخگویی کارفرما شدند.

احتمال تعطیلی کارخانه نساجی کردستان

بر اساس آخرین اخبار منتشر شده کارخانه نساجی کردستان هم اکنون در آستانه ورشکستگی کامل قرار داشته و خطر بیکار شدن نزدیک به ۲۰۰ کارگر این کارخانه را تهدید می کند. کارگران این کارخانه در طول سه سال گذشته اعتراضات و مبارزات گسترده ای، علیه بیکارسازیها و برای نقد کردن دستمزدهای پرداخت نشده خود و دیگر حقوق و مطالباتشان داشته اند و دهها اعتصاب و مبارزه با شکوه را بر پا داشته اند.

اعتراضات کارگران ایران صدر-ا بوشهر ادامه دارد

مدت چند هفته ای است که اعتراضات و مبارزات کارگران ایران صدرای بوشهر برای مطالبات عقب افتاده خود ادامه دارد. هفته گذشته کارگران اخراجی به همراه خانواده هایشان دست به تحصن و مبارزه برای بازگشت به کار کارگران اخراجی زدند. در همین رابطه و در ادامه این اعتراضات روز دوشنبه ۲۳ اردیبهشت یک صد نفر از کارگران کارخانه کشتی سازی و سکو سازی برای نقد کردن مطالباتشان دست به تحصن زدند. کارفرمای این شرکت تا کنون از پرداخت حقوق و مطالبات ماههای فروردین و اردیبهشت امسال کارگران سر باز رده و این اعتراضات ادامه دارد.

تجمع کارگران شرکت بهداشتی مینا در قزوین

روز دوشنبه ۲۳ اردیبهشت ماه ۴۰۰ کارگر شرکت بهداشتی مینا در اعتراض به مشکلات شغلی در مقابل کارخانه تجمع اعتراضی برپا

کردند. کارگران خواهان رسیدگی مدیریت به مشکلاتشان شدند. در ادامه اوج گیری اعتراضات کارگران نیروی انتظامی به درخواست کارفرما برای پایان دادن به این اعتراض دخالت نمود. ساعتی بعد که مدیر عامل این شرکت در تجمع کارگران حضور یافت تجمع خاتمه پیدا نمود.

اخراج کارگران در کارخانه اشکان چینی قزوین

کارفرمای این کارخانه اخیرا تعداد ۴۰ نفر از کارگران را اخراج کرده است. کارگران در اعتراض به این سیاست کارفرما روز دوشنبه ۲۳ اردیبهشت ضمن حضور در اداره کار شهر صنعتی البرز با شکایت از کارفرما خواهان بازگشت به کار و پرداخت حقوق معوقه شان شدند. کارگران می گویند که بیش از چهار ماه است حقوق معوقه شان پرداخت نشده است.

تجمع کارگران لامپ فارس

کارگران کارخانه لامپ فارس در اعتراض به بلاتکلیفی خود و عدم امنیت شغلی روز چهارشنبه ۲۵ اردیبهشت دست به دو تجمع در برابر ادارات دولتی زدند. کارگران ابتدا در مقابل اداره صنایع استان فارس تجمع اعتراضی برپا داشته و خواهان پاسخگویی کارفرمایان شدند. سپس تصمیم به ادامه تجمع اعتراضی در برابر اداره کار گرفتند. کارگران خواستار بازگشت به کار شان هستند. لازم به توضیح است که کارگران این شرکت دستمزدهای فروردین ماه، بن کارگری سال ۸۶ و حق بیمه خود را دریافت نکرده اند. در همین رابطه کارفرما اعلام کرده است که اگر کارگران در خانه های خود بمانند و دستمزدهایشان را دریافت خواهند کرد. لازم به یادآوری است که کارگران لامپ فارس در اواخر سال گذشته چندین اعتراض و مبارزه برای طلب خواستههایشان سازمان داده اند.

کارگران شرکت پاکریس سمنان

کارگران این شرکت مدت ۵ ماه است که حقوق دریافت نکرده اند. این شرکت و ابسته به بنیاد مستضعفان است. مسئولین این شرکت دولتی تا به حال از دادن هرگونه پاسخی به کارگران خودداری کرده اند. کارگران خواهان پرداخت حقوق های معوقه خود می باشند.

تجمع اعتراضی کارگران یخچال سازی لرستان در مقابل استانداری

بنابه اخبار رسیده کارگران یخچال سازی لرستان در خرم آباد روز ۱۶ اردیبهشت ماه با بستن خیابانهای منتهی به استانداری، علیه مسئولین دولتی شعار داده و در مقابل استانداری لرستان تجمع کردند. در این خبر آمده است که با دست بدست شدن مالکیت کارخانه، بسیاری از کارگران این شرکت اخراج شده اند که آخرین اعتراض کارگران به بیکارسازیها بوده و کارگران با سر دادن شعارهایی خواستار بازگشت به کار خود و پرداخت مطالبات معوقه خود بودند. از جمله یکی از پلاکاردهای کارگران شعار "ای کاش ما هم مردم عراق و لبنان بودیم تا خانواده دولت محسوب میشدیم." بر خود داشت. بنابه همین خبر، رژیم نیروی انتظامی خرم آباد برای

سرکوب این کارگران گسیل کرده اما تا ارسال این خبر این نیرو با کارگران درگیر نشده بود.

لازم به یادآوری است که کارگران یخچال سازی لرستان طی یکی دو سال گذشته چندین بار در مقابل نهادهای مختلف دولتی، از جمله رفتن به تهران و تجمع در مقابل دفتر ریاست جمهوری، برای رسیدگی به مطالبات خود که شامل بیکارسازیها و عدم پرداخت دستمزد و مزایای خود بوده است، اقدام کرده بودند.

حزب کمونیست کارگری از اعتصاب بحق کارگران یخچال سازی لرستان حمایت قاطع میکند و اخراج و به گروگان گرفتن زندگی کارگران و خانواده های آنها را محکوم میکند. حزب، کارگران شرکت یخچال سازی لرستان را به برگزاری مجمع عمومی و بحث و تصمیم گیری جمعی برای ادامه مبارزه فرامیخواند. حزب از خانواده های کارگران یخچال سازی لرستان و سایر مراکز کارگری و مردم خرم آباد میخواهد که از اعتصاب و اعتراضات این کارگران حمایت کرده و هیچگونه کمکی را از کارگران معترض دریغ نکنند.

آزادی، برابری، حکومت کارگری مرگ بر جمهوری اسلامی زنده با جمهوری سوسیالیستی حزب کمونیست کارگری ایران ۱۶، ۲۰۰۸، ۱۶ اردیبهشت ۱۳۸۷

آدرس تماس و مشخصات فنی کانال جدید به این شرح است:

ماهوره هات برد	۸
فرکانس	۱۲۳۰۳ مگاهرتز
سیمبل ریت	۲۷۵۰۰
اف ای سی	۳/۴
پلاریزاسیون عمودی	(Vertical)
سایت کانال جدید:	

آدرس تماس:

<http://www.newchannel.tv>
kanaljadid@yahoo.com
tv.anternasional@yahoo.com

کارگر کمونیست را تکثیر کنید و آنرا بدست دوستان و آشنایانتان برسانید!

زنده باد جنبش مجمع عمومی!

کمیته بین‌المللی برای آزادی دستگیر شدگان اول مه ۷۸، شیت امانی، جوانمیر مرادی، طه آزادی

نامه آی تی یو سی به محمود احمدی نژاد باره سرکوب اول مه و دستگیریها

آقای محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور جمهوری اسلامی ایران
خیابان فلسطین، تقاطع آذربایجان
تهران، ایران

فاکس: 649 58 80 - 21 - 0098
7 مه 2008

سرکوب اول ماه مه و چندین دستگیری

رئیس جمهور محترم،

کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه های کارگری (آی.تی.یو.سی.)، به نمایندگی از طرف 311 سازمان عضو وابسته، با عضویت در مجموع 168 میلیون کارگر از 156 کشور و منطقه، بر علیه سرکوب تظاهراتی مسالمت آمیز اول ماه مه در ایران و دستگیری بسیاری از فعالین اتحادیه های کارگری، قویاً اعتراض می کند.

آی.تی.یو.سی. مطلع شده است که مدت کوتاهی قبل از اول ماه مه، مشخصاً روز 23 آوریل 2008، شیت امانی، یکی از بنیانگذاران اتحادیه ملی کارگران اخراجی و

بیکار و یکی از رهبران سابق اتحادیه در شرکت نساجی کردستان، بازداشت شد. آی.تی.یو.سی. اعتقاد دارد که منظور از این دستگیری، ایجاد فضای رعب و وحشت پیش از فرا رسیدن اول ماه مه در بین فعالین کارگری است. آقای شیت امانی سال قبل هم در روز اول ماه مه دستگیر شد و در آن زمان برای 42 روز زندانی شد. او بعداً به دو سال و نیم زندان محکوم شد اما هنوز برای نتیجه درخواست تجدید نظرش انتظار می کشد. دادگاه تجدید نظر قبل از بازداشتش در 23 آوریل حکمی را صادر نکرده بود.

در همان روز اول ماه مه چندین دستگیری و اقدامات ایدئانی دیگری در نقاط مختلف کشورتان صورت گرفت. آی.تی.یو.سی. مطلع شده است که 3 نفر فعال کارگری، جوانمیر مرادی و طاهای آزادی، از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران و کارگر دیگری بنام سعید حضرتی در جریان اول ماه مه در عسلویه در جنوب ایران بازداشت شدند. نیروهای پلیس پلاکارد هایشان را ضبط کردند و مراسم را متوقف کردند. مرادی و آزادی دستبند زده شدند و روز 6 مه از بازداشتگاهشان در عسلویه به اداره اطلاعات در بوشهر منتقل

شدند.

دستگیریهای بیشتری در شهر اشنویه، جاییکه 3 نفر از فعالین، نسرین محمودی-آذر، حمید اطهری و آرام ابراهیم. خالص، روز قبل از اول ماه مه در محل کارشان دستگیر شدند، صورت گرفت. خانم نسرین با وثیقه آزاد شد اما دو نفر دیگر از هیئت مسئولین اتحادیه آزاد کارگران در ایران در بازداشت بسر می برند.

دستگیریهای دیگری در سنندج، جاییکه 7 نفر از شرکت کنندگان در مراسم اول ماه مه در جلوی ساختمان سازمان تأمین خدمات اجتماعی دستگیر شدند، صورت گرفت. نامه‌هایشان از اینقرارد: صلاح زمانی، عضو مرکز دفاع از حقوق کودکان، شیوا خیرآبادی، عبدالله نجار، غالب حسینی، علی حسینی، بهاء الدین صدوقی، سوسن رازانی. آنها بعداً آزاد شدند. در سقز هم چندین نفر برای مدت کوتاهی دستگیر شدند.

در بسیاری نقاط از برگزاری مراسمهای اول ماه مه بدلیل اشکال تراشی های دولت، ممانعت بعمل آمد. در تهران، از اقدام به برگزاری قبل از موعد مراسم اول ماه مه در روز 25 آوریل جلوگیری شد، زمانی که پلیس و نیروهای امنیتی پارک

چیتگررا بستند و شرکت کنندگان را متفرق کردند، در حالیکه بیشتر از 1000 نفر نیروی امنیتی پارک را تعطیل کردند اما کارگران فوراً به پارک دیگری در همان نزدیکی (پارک جهان نما) رفتند و توانستند اول ماه مه را جشن بگیرند. در سنندج، فرماندار شهر از دادن اجازه برای برگزاری مراسم امتناع کرد و فعالین اتحادیه های کارگری مجبور شدند مراسم جشن را به حومه اطراف شهر هدایت کنند. در شهر کرمانشاه، از فعالتهای برنامه ریزی شده، بخاطر فشار مقامات، جلوگیری شد.

در جشن اول ماه مه که توسط نهاد وابسته به دولت خانه کارگر در استادیوم پونک سازماندهی شده بود، به فعالین مستقل کارگری اجازه ورود داده نشد.

آی.تی.یو.سی. مراتب تأسف خود را از این واقعیت که دولت ایران به سرکوب کردن مراسمهای مسالمت آمیز در اول ماه مه ادامه می دهد، ابراز می دارد. این خجالت آور است که کارگران ایرانی باید هنوز از سرکوب بخاطر شرکت کردن در این جشن جهانی کارگران رنج ببرند. ایران دوباره و دوباره فعالین کارگری را تنها برای شرکت در مراسم اول ماه مه سرکوب کرده است.

آی.تی.یو.سی. مایل است به دولت ایران بکبار دیگر یادآوری کند که مراسم مسالمت آمیز اول ماه مه بعنوان اصل آزادی تشکیل همانطوریکه در کنوانسیون 87 آی.ال. او گرامی داشته میشود مورد حمایت است. دولت ایران موظف است بخاطر حفظ حرمت عضویتش در آی ال او به این اصل احترام بگذارد.

آی.تی.یو.سی. هیچ چاره ای ندارد غیر از اینکه این اتفاقات را به کمیته آی ال او برای آزادی تشکیل گزارش کند. موارد دیگری که هنوز در این کمیته در حال رسیدگی هستند، همچنان دارای فوریت هستند. آی.تی.یو.سی. مصرانه از شما می خواهد که با قدرتمندترین شیوه ممکن سرکوب شدید معلمین و سندیکای شرکت واحد را متوقف کنید و از همه مهمتر آی.تی.یو.سی. دوباره مصرانه از شما میخواهد که منصور اسانلو را فوراً آزاد کنید.

ارادتمند شما

دبیرکل

رونوشت: عالیجناب آیت الله خامنه ای، رهبر جمهوری اسلامی ایران
ترجمه و تکثیر اتحادیه آزاد کارگران ایران

انترتاسیونالیست ها از شما آزادی فوری همه کارگران را بدون ایجاد هیچ ترس و دلهره و خشونت بیشتر علیه آنان و یا کسانی دیگری که در اول ماه می در ایران دستگیر شده اند، مطالبه می کنیم
ما همینطور برسمیت شناختن حقوق انسانی و حقوق اتحادیه ای همه کارگران در ایران را مطالبه می کنیم.

ارادتمند شما

پیتر مککلند

رئیس استان اتحادیه

محرور خواهد بود، خشمگین هستیم این با تمام مصوبات و حقوق بین‌المللی انسان مغایرت دارد
ما محترماً به شما یادآور می شویم که اول ماه می روزی است که در سراسر دنیا جشن گرفته می شود و یک روز بین‌المللی است که مطالبات و مبارزات کارگران در سراسر دنیا را برسمیت می شناسد و روزی است که صلح و تفاهم را تبلیغ می کند. اساساً، روز اول ماه می هیچ حدود جغرافیایی، مذهبی و سیاسی را نمی شناسد.
ما نمایندگان کارگران و

متن نامه اعتراضی اتحادیه ساختمان، جنگل، معدن و انرژی

برای بازجویی به زندان وزارت اطلاعات برده شده و بعد به اداره اطلاعات بوشهر انتقال داده شدند
آقای امانی کسی که در روز قبل از اول ماه می دستگیر شده و کارگر اخراجی کارخانه نساجی کردستان است

و همینطور محدود کردن همه کارگران در روز اول ماه می
ما بویزه نسبت به گزارشاتی که خبر این را می دهد که آقای مرادی از استفاده از عینک و داروهای خود

اتحادیه در تمام اموراتی که به حقوق بشر و حقوق کارگران در سراسر دنیا مربوط می شود، فعالانه علاقه نشان می دهد. ما مایلیم نگرانی عمیق و جدی خود را در مورد سرگذشت و سلامتی افراد زیر ابراز

داریم؛
آقای حمید اطهری و آرام ابراهیم خاص کسانی که در اشنویه کردستان دستگیر شده اند
آقای طاهای آزادی و جوانمیر مرادی کسانی که دستگیر شده و بعد

خطاب به خامنه ای، محمود احمدی نژاد، محمود هاشمی رئیس قوه قضاعیه و سفیر ایران در استرالیا

7 می 2008

عالیجنابان

من از طرف اتحادیه اتحادیه ساختمان، جنگل، معدن و انرژی برایتان می نویسم. این اتحادیه 28000 کارگر ساختمانی در بخش ساختمان استان نیو سات ولس را نمایندگی می کند. این واحد از

زنده باد اتحاد و همبستگی بین‌المللی کارگران!

کارگران زندانی اول مه را آزاد کنیم

داشته اند.

دوستان کارگر، فعالین کارگری، محمود عزیز، تشکل های مستقل کارگری، تشکل های دانشجویی:

اگر امروز کارگران ایران توانسته اند از امکانات ایجاد تشکلهای کارگری مستقل بهره مند شوند، اگر محمود صالحی از زندان آزاد شده است و نیز هزاران دستاورد دیگر جنبش کارگری حاصل زحمات انسانهای شریفی است که اکنون چند تن از آنان در زندان هستند.

رفقای کارگر! باید مهر سکوت را شکست. باید از حد اطلاعیه فراتر

کارگران ایران، چندین نفر را دستگیر نمود. و هم کنون ۳ نفر از اعضای اصلی اتحادیه آزاد کارگران ایران به نامهای جوانمیر مرادی، طه آزادی و حمید اطهاری در زندان هستند. حمایت از این کارگران از دو جنبه مهم است

۱- اولاً این کارگران برای برگزاری اول ماه مه مستقل در روز کارگر دستگیر شدند

۲- اینها رهبران یک تشکل مستقل کارگری هستند که همچنان همانند شما دوستان تلاش خود را برای برگزاری مراسم مستقل اول مه

اول مه امسال درحالی برگزار گردید که رژیم سرمایه داری حاکم بر ایران از مدتها قبل خود را برای مقابله و رودرویی با برگزاری مراسم های کارگری در این روز آماده کرده بود. از ایجاد فضای وحشت و اعدام در معابر عمومی گرفته تا دستگیری فعالین زنان و دانشجویان که بتواند جامعه و در راس آن فعالین کارگری را مرعوب کند. قبل از برگزاری مراسم اول مه کارگران را شلاق زد. شیث امانی را دستگیر کرد و در جریان برگزاری مراسم مستقل کارگری از طرف فعالین کارگری از جمله اتحادیه آزاد

باید از کارگران در کارخانجات مختلف که هم اکنون در حال اعتراض هستند، خواست که آزادی کارگران زندانی اول مه را جزو خواسته های امروز خود قرار دهند.

امروز طبقه کارگر بیشتر از هر زمان دیگری نیازمند اتحاد و یکدلی است. باید یکی شد. باید متحد شد و باید خواهان آزادی کلیه زندانیان سیاسی شویم.

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقه کارگر

رضا رشیدی عضو کمیته پیگیری ۱۸ اردیبهشت ۱۳۷۸-۷ مه ۲۰۰۸

رفت. و باید و صد باید کمپینی قدرتمند برای آزادی این عزیزان در دستور کار فوری خود گذاشت. دست در دست همدیگر از دستگیر شدگان اول مه و سایر زندانیان هم طبقه ای هایمان و زندانیان سیاسی با قدرت و جدیت بیشتری حمایت کرد. دیروز محمود را از زندان نجات دادیم. امروز باید با بهره گیری از آزاد شدن محمود صالحی که بتوانانمان نیرو افزوده است، از کارگران زندانی دفاع کنیم. هنوز اسانلو هم در زندان است.

دوستان کارگر! باید به سازمان های بین المللی نامه نوشت. با خانواده دستگیر شدگان تماس گرفت و آنها را مورد حمایت قرار داد.

نامه کنگره کار بریتانیا در اعتراض به دستگیری

فعالین کارگری در اول مه

مسدود کرده و شرکت کنندگان را ترسانده و فراری دادند. پارک بوسیله ۱۰۰۰ نفر از نیروهای سرکوبگر مسدود شد اما کارگران توانستند به پارک جهان نما رفته و انجا برگزاری مراسم جشن اول ماه می را ادامه دهند.

این رفتار توسط حکومت ایران بهیچ وجه به نفع حکومت نیست. من مصرأ از شما می خواهم که به حکومت خود اعلام کنید که این شیوه رفتار به موقعیت حکومت در میان جنبش کارگری بریتانیا بشدت لطمه زده است.

ارادتمند شما
برندن بربر
مسئول عمومی

شیث امانی در اول ماه مه سال پیش دستگیر شده بود و هنوز منتظر نتیجه درخواست تجدید نظر خود بر علیه حکم ناعادلانه ۲ سال و نیم زندانی خود می باشد.

فقط در اول مه شماری از کارگران دستگیر شده اند و شماری مورد اذیت و آزار قرار گرفته اند. ۳ نفر از فعالین کارگری جوانمیر مرادی، طاهای آزادی که اعضای "اتحادیه آزاد کارگران" در ایران هستند بهمراه کارگر دیگری بنام سعید حضرتی در عسلویه در جنوب ایران دستگیر شدند.

دستگیریهای دیگری هم در شهر اشنویه و سنندج اتفاق افتاد. در تهران جایی که مراسم اول ماه می در تاریخ ۲۵ آوریل برگزار شد، نیروهای سرکوبگر پارک چیتگر را

اقای رسول موحیدیان

سفیر جمهوری اسلامی ایران در لندن ۱۱ مه ۲۰۰۸
موضوع: مراسم اول ماه می ۲۰۰۸ در ایران

مصرأ و قویا از شما می خواهم که بازم نگرانی و اعتراض عمیق "کنگره اتحادیه های کارگری" TUC که شش و نیم میلیون کارگران و ۵۸ اتحادیه ها آنها را نمایندگی می کنند، در مورد دستگیری فعالین کارگری و درهم شکستن تظاهراتهای مسالمت آمیز اول ماه مه را به اطلاع دولت متبوع خود برسانید.

ما مطلع شده ایم که بمنظور ایجاد رعب و وحشت در میان فعالین کارگری تعدادی پیش از اول ماه مه دستگیر شدند. شیث امانی در تاریخ ۲۳ آوریل دستگیر شد. او یکی از بنیان گزاران اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و از رهبران سابق اتحادیه شرکت نساجی کردستان است.

اتحادیه ساختمان، جنگل، معدن و انرژی استرالیا

خواهان آزادی شیث امانی، حمید اطهاری، آرام ابراهیم، طاهای آزادی و جوانمیر مرادی شد

گسترش این حمایت ها تلاش خواهد کرد و همگان را به تقویت کارزار جهانی قدرتمند در حمایت از کارگران ایران، فرامیخواند.

رفتار جمهوری اسلامی نسبت به کارگران باید با عکس العمل وسیع بین المللی پاسخ گیرد. جمهوری اسلامی ایران باید بخاطر رفتار وحشیانه با مردم از مجامع بین المللی طرد و منزوی گردد. نمایندگان رژیم جمهوری اسلامی ایران از سازمان جهانی کار، آی ال او، باید اخراج شوند.

زنده باد همبستگی جهانی با کارگران ایران

کارگر زندانی، زندانی سیاسی آزاد باید گردد

جمهوری اسلامی باید از آی ال او اخراج گردد

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران

۸ مه ۲۰۰۸، ۱۸ اردیبهشت ۸۷

پیتر مککلند رئیس استانی اتحادیه نیوسات ولس به نمایندگی از جانب ۲۸۰۰۰ عضو اتحادیه ساختمان، جنگل، معدن و انرژی با ارسال نامه ای به خامنه ای، محمود احمدی نژاد، محمود هاشمی و سفیر ایران در استرالیا، نسبت به رفتار جمهوری اسلامی ایران با برگزار کنندگان اول مه و دستگیری کارگران، اعتراض کرد.

وی در این نامه تاکید کرد که اول ماه مه در سراسر جهان جشن بر پا میشود و مطالبات و مبارزات کارگران در سراسر جهان را برسمیت میشناسد. پیتر مککلند در پایان اضافه میکند که: ما نمایندگان کارگران و انترناسیونالیست ها از شما آزادی فوری همه کارگران را بدون ایجاد هیچ ترس و دلهره و خشونت بیشتر علیه آنان و یا کسانی دیگری که در اول ماه می در ایران دستگیر شده اند، مطالبه می کنیم.

حزب کمونیست کارگری ایران تلاش های بین المللی در حمایت از کارگران ایران را ارج مینهد و برای

به کمپین اعتراضی برای آزادی

دستگیر شدگان اول مه پیوندید

زنده باد سوسیالیسم

گفتگوی تکان دهنده از سایت اتحاد با کارگری از پروفیل ساوه

بنا به عادت به سایت های مختلف خبری و از جمله سایت اتحاد، سایت اتحادیه آزاد کارگران ایران سر زدم. در آنجا لینک صدای مصاحبه ای با یکی از کارگران پروفیل ساوه توجه ام را جلب کرد. گفتگویی تکاندهنده و مملو از حقایق که توحش سرمایه داری را در مقابل ما میگذارد. گفتگویی آموزنده که ضرورت امر اتحاد و تشکل کارگری را بیان میکند. این گفتگو داستان زندگی کارگرانی است که در محیط کار آسیب می بینند و به خود "جانباژ" میگویند. تصویری از محیط نامن کارگران که سلامتی و جان کارگر را به تباهی کشانده است. محیط های کار بعنوان قتل گاه کارگران. پروفیل ساوه، کارخانه ای که در آن کاری که با او مصاحبه شده انجام میدهد، امروز يك تراکتور آنرا انجام میدهد. کارگری که با وجود اینکه ۷۵ درصد سلامتی خود را از دست داده و به او جانباژ ۷۵ درصد میگویند، امروز بخاطر اینکه به این شرایط برده وار کار اعتراض کرده، از کار اخراجش کرده اند و فشار فقر به جایی رسیده است که حتی همسرش شیر کافی برای سیر کردن شکم نوزاد چهل روزه او ندارد. کارگری که سر به عصیان زده پای پیاده برای حق خواهی به تهران آمده است و امروز به آن رسیده است که همه کارگرانی که مثل او از کار اخراج شده اند باید متحد عمل کنند، رمز موفقیت آنها در اتحاد آنهاست و وقتی مصاحبه گر میپرسد انتظار شما از کارگران و از ما بعنوان اتحادیه آزاد کارگران ایران چیست، میگوید شما امید ما هستید و اگر نبودید ما ناامید بودیم. متن پیاده شده مصاحبه با کارگر پروفیل در ساوه برگرفته از سایت اتحاد را در زیر میخوانید شهلا دانشفر:

کاری کند؟ اکنون که با شما قرارداد نمی بندد میخواهد کاری بکند؟

کارگر پروفیل ساوه: طبق گفته ایشان سنوات یکماهه به ما تعلق نمیگیرد و شکایتی از لحاظ دادرسی در مورد نقص عضو های بدنی مربوط به دادگاه میشود و باید به دادگاه مراجعه کنیم. ولی به عقیده من اگر باز هم به دادگاه مراجعه کنیم و دادگاه هر چند هم دیر ببرد برای ما آن پول ارزشی ندارد چون پول در حلی نیست که بتوانیم کاری کنیم و خرج زن و بچه خود را در بیاوریم.

سایت اتحاد: شما الان در ساوه مستاجرید. زن و بچه دارید؟ شرایط زندگیتان چطور است؟ باحقوقی که به شما میدادند چگونه زندگی میکردانید؟ چقدر حقوق به شما میدادند و الان که بیکار شده اید چه میکنید؟

کارگر پروفیل ساوه: زمانی که داخل شرکت بودم مرتب دنبال این بودم که وام بگیرم انقدر مشکلات زندگی داشتم. الان که بیکار شده ام واقعا نیازمند شده ام. واقعا محتاج شده ام. دو بچه دارم. یکی دوم عید تازه بدنیا آمده است و الان چهل روز دارد. خودتان تصور کنید. ۱۲۰ هزار تومان دارم کرایه منزل میدهم. شاید باور نکنید. دیشب وقتی به همسرم زنگ زدم میگفت شیر ندارد به بچه بدهد. خودتان قضاوت کنید اگر غذای او فراهم شود که این مشکل نبود. خودتان ببیند من چه میکشم. خانواده ام در سوء تغذیه هستند و کل سیستم زندگی ام برگشته است.

فکر میکنید چند درصد از کارگران که با توجه به اینکه آنطور که شنیدم ۱۲۰۰ کارگر دارد از این تعداد چند تا صدمه دیده اند؟

کارگر پروفیل ساوه: بیشترین فشار را مهندسین میاورند. کارفرما مهندسین را روی سر کارگر مسئول میگذارد. این مهندسین برای اینکه خودشان به نوبی برسند میایند به من کارگر فشار میاورند که آورده اند. بطور مثال من در گالوانیزه کار میکردم میگفتم توانایی کار کردن ندارم. کمرم درد میکند بگذار ببینم بالا. میگفتند نه یا این کار را انجام میدهی یا قرار دادت تمدید نمیشود. حتی بنده کاری انجام میدادم که يك تراکتور الان این کار را انجام میدهد یعنی حمل لوله به قسمت گالوانیزه. من خرك را باید به تنهایی هول میدادم که هدایت میکردم بطرف سالن و الان تراکتور این کار را میکند. شما مقایسه کنید. قدرت من را با قدرت تراکتور. قدرت آن کجا و قدرت من کجا. چهار دیسک کمر من از کجا آمده است. مشکل کشتک زانو ی من، مشکلات اعصاب و روان من از کجا آمده است؟

سایت اتحاد: آیا برای این آسیب دیدگی ها شما پرونده پزشکی دارید؟

کارگر پروفیل ساوه: کاملا پزشکی هست. هم در بیمه و هم در داخل شرکت

سایت اتحاد: اکنون که کارفرما شما را اخراج کرده اند شما شکایتی کرده اید اصلا کارفرما با این صدمه دیدگی شما اقدامی کرده میخواهد

خیلی مرتب نماینده کارگری تعیین شوند. ولی متأسفانه چه نماینده های خودمان و چه بنده و خیلی کسان دیگری ممکن است در آینده اخراج شوند و به نتیجه ای نرسیده ایم

سایت اتحاد: شرایط کاری در نورد و پروفیل ساوه چگونه است. من دوستانی که میدیدم میگفتند جانباژیم. من حقیقتش فکرم به پیش از زمان جنگ رفت که اینها جانباژان دوران جنگ هستند. بعد متوجه شدم جریان اینطور نیست. این جریان جانباژ در این کارخانه چیست و شرایط کار در این کارخانه چگونه است؟

کارگر پروفیل ساوه: خدمتتان عرض کنم کارخانه صنایع سنگین است. اگر قبول کنند. البته اینها این را قبول نمی کنند و کارگران و کل مجمع این را میدانند. کار بسیار سنگین و فشرده است. بخصوص بخش گالوانیزه و سایر بخش ها که با مواد مذاب کار میکنند کار خیلی سنگین است. بدلیل فشار سنگین مهندسین به کارگران، بخصوص بر روی خود من که میتوانم قطعا این را ثابت کنم. که همه دچار نقص عضوهای کمر و زانو و اعصاب افت شنبویی و همه اینها هستیم و به همین دلیل این يك بیان عامیانه پیدا کرده است که به آن میگویند جانباژ. از جمله خودم که به من میگویند "جانباژ بالای هفتاد و پنج درصد".

سایت اتحاد: کارفرما در این رابطه هیچ اقدامی برای اینکه ایمنی کار را بالا ببرد و کارگران از شرایط کاری بهتری برخوردار شوند و اینهمه لطمه نبینند هیچ اقدامی نکرده است؟ و

ریاست جمهوری و نامه دادم و یکسری حق خواهی خودم را مطرح کردم

سایت اتحاد: در پروفیل ساوه از اعتصاب به بعد چند نفر اخراج شده اند.

کارگر پروفیل ساوه: حدودا ۵۰ تا ۶۰ نفر میشوند.

سایت اتحاد: این ۵۰ تا ۶۰ نفر از چه طیفی از کارگران هستند که اخراج شدند. از نظر سابقه و از نظر موقعیت

کارگر پروفیل ساوه: سابقه مطرح نبوده فقط تنها کسانی بودند که بقول خودشان کسانی بودند که در آن تجمع بودند، و بلند شدند صحبت کردند و داخل آن تجمع بودند. یعنی فیلم برداری کردند و بدون استئنا کسانی که آنجا بودند را اخراج میکنند

سایت اتحاد: مگر در آن تجمع نماینده وزیر صنایع و فرمانداری سابق و نیروی انتظامی و کارگران نیامده بودند و قرار نشده بود که دیگر اخراج نکنند. و شورای کارگران تشکیل شود و به مشکلات رسیدگی شود؟ مگر قول نداده بودند. چطور شد زیر قولشان زدند؟ آیا شما این قول را مکتوب گرفتید یا شفاهی این قول را قبول کردید؟

سایت اتحاد: ما دیروز شنیدیم که شما از ساوه با پای پیاده به تهران آمدید. همینطور از قبل اخبارش را داشتیم که کارگران پروفیل ساوه در ۱۲ و ۱۳ اسفند اعتصاب کردند در اعتراض به عدم پرداخت بموقع دستمزدهایشان و اجحافتی که کارفرما میکرد. اجازه نمیداد کارگران سخنور خود را داشته باشند و شورای خود را تشکیل دهند. از اعتصاب به این طرف مرتب کارگران اخراج شده اند. و شما نیز جزو این کارگران اخراجی هستید و دیروز از ساوه پای پیاده راه افتادید در اعتراض به این اخراج خود و امروز به جلوی دفتر ریاست جمهوری رفته اید. سوال من اینست که شما به چه انگیزه ای از ساوی با پای پیاده به اینجا آمدید. من می بینم که پای شما تاول زده است. به چه انگیزه ای به جلوی نهاد ریاست جمهوری رفته اید.

کارگر پروفیل ساوه: خدمت شما همکار عرض کنم، صحبت اینجاست که دوازده یازده سال است که صادقانه در این شرکت کار کرده ام و انتظارم این بود که به ما بیشتر برسند. و بیشتر به مشکلات ما رسیدگی کنند. متأسفانه دیدیم نه. روز به روز وضع بد تر میشود. بنده که ۱۱ سال صادقانه

در آنجا کار کرده ام و پرونده پزشکی دارم بخاطر آسیب های و فشارهایی که به من وارد شده. ولی متأسفانه خیلی ساده مثل آب خوردن به من گفتند که از این تاریخ به بعد شما نمیتوانید سر کار بروید. و من بخاطر فشارهای مالی ای که دارم اعتراض کردم. پای پیاده راه افتادم و اعتراض خود را اینطوری عنوان کردم. رفته

اعتراضات معلمین بازنشسته استان کرمانشاه و در سندج

روز دوشنبه ۱۶ اردیبهشت پیش از ۲۵۰۰ نفر از معلمان شاغل و بازنشسته کرمانشاه در مقابل سازمان آموزش و پرورش این شهرستان تجمع کردند. در این تجمع معلمان کرمانشاه خواهان پرداخت فوری و بی قید و شرط پاداش پایان خدمت خود بطور نقدی شدند و اعلام کردند تا دریافت آخرین ریال طلب خود دست از اعتراض برنخواهند داشت.

از روز ۴ اردیبهشت تا ۱۶ اردیبهشت این پنجمین بار بود که معلمان کرمانشاه دست به تجمع زدند و هربار با وعده های توخالی مسئولین مواجه شدند. روز ۴ اردیبهشت ۳۰۰ نفر، روز ۸ اردیبهشت ۳۰۰ نفر و ۱۲ اردیبهشت ۵۰۰ نفر از این معلمان دست به تجمع اعتراضی زدند. روز شنبه ۱۴ اردیبهشت نیز حدود ۱۰۰۰ نفر از معلمان ناحیه ۳ آموزش و پرورش این شهر در اعتراض به عدم تحویل زمینهای مسکونی از طرف شهرداری این شهر، در محل این زمینها واقع در حوالی شهرک الهی کرمانشاه دست به اعتراض زدند. مسئولین رده های مختلف

حکومت و وزارت آموزش و پرورش در مقابل این اعتراضات متوسل به وعده های دروغ شده و سعی میکنند برای خود وقت بخرند و معلمان را فرسوده کنند، اما معلمان کرمانشاه با اعتراضات خود نشان داده اند که کوچکترین اعتمادی به این وعده ها ندارند و مصممند با اتکا به نیروی خود، خواسته های خود را دنبال کنند. در ادامه این تجمعات اعتراضی روز دوشنبه ۲۳ اردیبهشت، فرهنگیان بازنشسته کرمانشاه، برای پیگیری خواسته هایشان، بار دیگر در مقابل اداره کل آموزش پرورش در کرمانشاه دست به تجمع اعتراضی زدند. آنها از ساعت ۹ صبح تجمع خود را شروع کردند و تا ساعت ۱۱ به تجمع خود ادامه دادند و شعار دادند: "مجری عدالت خجالت خجالت". پس از آنکه اعتراض آنان با بی توجهی مسئولان آموزش و پرورش روبرو شد، وارد ساختمان شده و جلوی دفتر امینی، رئیس کل آموزش و پرورش، جمع شدند. امینی که به وحشت افتاده بود از آنها خواست که به نمازخانه و یا سالن جلسات بروند اما فرهنگیان

قبول نکرده و در راهرو به عنوان اعتراض روی زمین نشستند و شروع به دادن شعار کردند و تا چهارشنبه آینده به امینی مهلت دادند تا به خواسته هایشان رسیدگی کند، در غیر این صورت به تجمعات اعتراضی ادامه خواهند داد و بر شدت مبارزه خود خواهند افزود. همچنین براساس خبری از سندج، روز شنبه ۲۱ اردیبهشت، ۱۲۰ نفر از بازنشستگان استان کردستان در اعتراض به تبدیل پاداش پایان خدمت آنان به سهام عدالت، در مقابل سازمان آموزش و پرورش در سندج تجمع کردند و خواهان رسیدگی مسئولان به خواسته هایشان شدند اما در طول ۳ ساعت حضور آنها، هیچیک از مسئولان این سازمان حاضر به پاسخگویی نشد. به دنبال بی توجهی مسئولان، بازنشستگان به دفتر نماینده مجلس، امین شعبانی رفتند که او نیز با بی احترامی با آنان برخورد کرد. در پایان این تجمع، بازنشستگان اعلام کردند که اگر مسئولان آموزش و پرورش به خواسته هایشان توجهی نکنند با تعداد بیشتری در مقابل

استانداری تجمع خواند کرد. در هفته های گذشته اعتراضات معلمان در بسیاری از شهرها شروع شده است، اما برخی مسئولین کانون صنفی معلمان، مشغول ساخت و پاخت با حکومت و تلاش برای کشاندن معلمان به مضحکه انتخابات حکومت و برگزاری مراسم بر قبر مطهری از بنیانگذاران جمهوری اسلامی بوده اند و صریحا در مقابل معلمان و مبارزات آنها ایستاده اند. جریان دست راستی و حکومتی در کانون صنفی معلمان باید منزوی و طرد شود و معلمان حق طلب و معترض جای آنها را بگیرند و کانون صنفی را به تشکیلی برای مبارزه در راه حقوق معلمان تبدیل کنند.

معلمان و کارمندان مدارس و ادارات آموزش و پرورش جزو بخش کم درآمد و زحمتکش جامعه هستند که در شرایط سختی زندگی میکنند. علاوه بر این اکثریت عظیم کسانی که پس از ۳۰ سال کار در آموزش و پرورش بازنشسته میشوند، حقوق ناچیز بازنشستگی مطلقا کفاف حداقل زندگی خانواده آنان را نمیکند. در چنین شرایطی و همچنین در اوضاعی که گرانی سرسام آور یک

فلاکت اقتصادی را به کارگران و معلمان و کلیه مردم زحمتکش جامعه تحمیل کرده است، آنگاه حکومت اسلامی پرداخت "پاداش پایان خدمت" را که هر کدام از بازنشسته ها آنرا برای رفع گوشه کوچکی از مشکلات زندگی خود در نظر گرفته اند در بانک بلوکه کرده و پرداخت نمیکند. معلوم نیست که این ۱۱ میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان حق بازنشستگان در دست عوامل حکومت در آموزش و پرورش در کدام فعالیت اقتصادی اینها درگرددش است و یا سود بانکی آن به جیب چه کسانی میرود. جمهوری اسلامی تنها موظف است که حق بازنشستگان را فوراً پرداخت کند بلکه باید سود بانکی آنرا در این فاصله تعویق پرداخت حقوق ها به فرهنگیان بازنشسته پرداخت کند.

مردم آزادیخواه، دانش آموزان، خانواده های دانش آموزان اعتراض معلمان در کرمانشاه و سراسر کشور شایسته بیشترین حمایت و پشتیبانی است. به هر شکل که میتوانید از خواسته های بحق آنها و اعتصابات و اعتراضات آنها حمایت کنید و در تجمعاتشان شرکت کنید.

گفتگویی تکان دهنده ...

از صفحه ۹

زیادی از پرسنل با این مشکل روبرویند و امیدوارم بیابند جمع بشویم و حقم را بگیریم.

سایت اتحاد: شما از سایر کارگران در جاهای دیگر از تشکل های کارگری. اتحادیه آزاد کارگران که ما عضو هستیم. چه انتظاری دارید؟ چه کاری از دست ما بر میاید. ما چه میتوانیم بکنیم که کمکی بشوید و شما به حقوقتان برسید.

کارگر پروفیل ساوه: من تنها امیدم اینست که شما بتوانید پشتوانه محکمی باشید برای ما. ما دلمان به شما گرم است. ما دلمان به این تجمعی که شما دارید گرم است. و اگر شما نباشید واقعا ناامید می شویم..

سایت اتحاد: خواهش میکنم. ما

که چه جوابی میدهند سایت اتحاد: تا کون در شهر ساوه شکایت کرده اید و اداره کار برای شما چه کرده است؟

کارگر پروفیل ساوه: اداره کار که رفتم شکایت کنم و گفت اخراج شده ام و میخوام برگشت به کار بزنم. رئیس اداره کار نبود و معاونین او بودند و گفتند احتیاج به این کار نیست. پایان قرار داد شماس و او میتواند طبق قانون شما را اخراج کند. بالاخره با اصرار من موفق شدم فرمی را پر کنم برای بازگشت بکارم. مانده است در جلسات شرکت کنم و ببینم موفق میشوم.

سایت اتحاد: امیدوارم موفق شوید. ولی رمز موفقیت شما اینست که جمع شوید. دوستان دیگر را جمع کنید و شکایت خود را دسته جمعی مطرح کنید. يك نماینده ای از بین خودتان انتخاب کنید. این

شکایت دسته جمعی را از کارفرما بکنید و خواهان بازگشت بکار شوید اینطور بهتر نیست؟

کارگر پروفیل ساوه: بله خیلی منطقی است و خیلی درست. امیدوارم که همکاران من هم بیابند و جمع شویم. بتوانیم حق قانونی خود و تلاشی که کرده ایم را بگیریم و به شرکت برگردیم. لقمه نانی برای خود و خانواده تامین کنیم

سایت اتحاد: امیدوارم موفق شوید. اگر صحبت دیگری دارید من در خدمتان هستم

کارگر پروفیل ساوه: صحبت دیگری ندارم. امیدوارم که تمام کارگران در کل جهان موفق و موید باشند و به چنین مشکلاتی برنخورند

روز شمار دور اخیر ...

از صفحه ۱۲

۲۳ اردیبهشت: روز دوشنبه ۲۳ اردیبهشت بیش از ۲۰۰۰ تن از کارگران این شرکت با تأکید و پافشاری بر خواسته‌های خود مجدداً در مقابل فرمانداری تجمع کرده و شعارهای خود را تکرار کردند. تجمع کارگران تا ساعت ۱۲ ظهر ادامه داشت و فرماندار شوش را مجبور کرد که به میان کارگران بیاید. اما پاسخی به کارگران نداد و کارگران اعلام کردند تا خواسته‌هایشان پاسخ نگیرد به اعتصاب و تجمعات اعتراضی خود ادامه خواهند داد.

۲۶ اردیبهشت: تجمع کارگران مورد حمله نیروهای حکومت قرار گرفت. صبح این روز بیش از ۲۰۰۰ نفر از کارگران نیشکر هفت تپه مقابل فرمانداری شهر شوش دست به تجمع زدند. در این تجمع اعتراضی تعدادی از خانواده‌های کارگران نیز شرکت داشتند. بدنبال بی‌توجهی فرمانداری، کارگران بطور بازار شهر دست به راهپیمائی زدند و شعار دادند: "معیشت منزلت حق مسلم ما است"، "پرونده قضائی مختوم باید گردد"، "مدیر حراست اخراج باید گردد"، "کارگر هفت تپه ایم گرسنه ایم گرسنه ایم". و همسران کارگران نیشکر که در صف مقدم این تظاهرات حرکت می‌کردند با نشان دادن فرزندان خود شعار می‌دادند: "این بچه گرسنه وعده سرش نمی‌شه". تعدادی از مردم به صف کارگران پیوستند.

همسری یکی از کارگران که در حرکت اعتراضی روز ۲۶ اردیبهشت شرکت داشت در گفتگو با رادیو فردا چنین گزارش میدهد: "تعدادی از کارگران هفت تپه همراه با همسران و فرزندان خود اقدام به تحصن کردند. این تحصن تا ساعت ۱۰ ادامه داشت، تا این که با فحاشی بعضی فرماندهان نیروی انتظامی مواجه شدیم و کارگران به سمت مرکز شهر حرکت کردند." وی در ادامه گزارش خود می‌گوید: "نیروی انتظامی از حرکت کارگران ممانعت کرد و این کار منجر به درگیری نیروی انتظامی با کارگران شد و پنج نفر از کارگران مورد ضرب و شتم قرار

گرفتند. ماموران با باتوم به جان کارگران شرکت افتادند و اگر می‌توانستند زنان را هم می‌زدند." او در رابطه با حمله نیروی انتظامی به صف کارگران می‌گوید: "بچه‌ها واقعاً ترسیدند. یکی از بچه‌ها با گریه التماس می‌کرد که ما را نزدیک نبرید. و خانم‌ها از ترس این که اینها بلایی سرشان نیآورند، بچه‌هایشان را بغل کرده بودند."

بدین ترتیب مزدوران حکومت برای جلوگیری از گسترش اعتراض کارگران نیشکر هفت تپه، در این روز ضرب و شتم کارگران را شروع کردند و حداقل پنج نفر از آنان را مصدوم کردند. در پایان این تجمع، کارگران اعلام کردند که در روز شنبه، ۲۸ اردیبهشت، با تعداد بیشتری از خانواده‌های خود به خیابان خواهند آمد و دوباره در مقابل فرمانداری شوش تجمع خواهند کرد. مساله دستمزدهای پرداخت نشده یک معضل دائمی کارگران نیشکر هفت تپه بوده است و همواره برای آن مبارزه کرده‌اند. در همین رابطه همسری یکی دیگر از کارگران نیشکر هفت تپه در گفتگویی با رادیو فردا می‌گوید: "فشار اقتصادی که به تمام خانواده‌ها وارد می‌شود، بسیار زیاد است. بچه‌ها یمان عصبی‌اند و همین‌طور همسرانمان. زیرا وقتی دست خالی به خانه می‌آیند و چیزی نداریم، ما به آنها فشار می‌آوریم و آنها هم مسلماً آذیت می‌شوند."

اعتراضات اخیر کارگران نیشکر هفت تپه دور سوم اعتصابات آنها در سال جاری است. کارگران نیشکر هفت تپه، در سال گذشته بارها در اعتراض به پرداخت نشدن دستمزدهایشان و با اعلام اینکه داشتن تشکل و برپایی مجامع عمومی کارگری را حق مسلم خود میدانند، دست به اعتصاب زدند. کارگران نیشکر هفت تپه اعلام کردند که اجازه نمیدهند که پرداخت دستمزدهایشان به تعویق بیفتد و بطور واقعی نیز برای آن مبارزه دائمی کرده‌اند. مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه

تأثیرات خود را بر روی اعتراضات بخش‌های دیگر کارگری بر سر دستمزدهای پرداخت نشده گذاشته است و امروز در بسیاری از مراکز کارگری شاهد این هستیم که به محض تعویق پرداخت دستمزدها کارگران دست به اعتراض می‌زنند.

در جریان اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه همواره رهبران کارگران مورد تهدید و فشار نیروی اطلاعات رژیم قرار گرفته‌اند. از جمله در آبان ماه گذشته چند نفر از آنان بازداشت شدند و در همین رابطه علی نجاتی، محمد حیدری مهر، رمضان علی پور، فریدون نیکوفرد، جلیل احمدی و ابوالفضل عابدینی برای ابلاغ حکمشان برای روز ۳۱ اردیبهشت به دادگاه انقلاب دزفول احضار شدند.

کارگران نیشکر هفت تپه اعلام کرده‌اند که در صورتیکه به خواسته‌های آنها پاسخی داده نشود به اشکال گسترده‌تری به اعتراضشان ادامه خواهند داد.

خواسته‌های کارگران نیشکر هفت تپه عبارتند از:

- پرداخت فوری ۲ ماه دستمزد پرداخت نشده،

- منع تهدید و فشار بر فعالین کارگری و احضار آنان به دادگاه،

- لغو تمامی پرونده‌هایی که برای کارگران تشکیل شده است،

- برکناری مدیر عامل و اعضای هیئت مدیره این شرکت،

- برکناری رئیس حراست شرکت که نقش مستقیمی در جاسوسی و سرکوب کارگران و پرونده‌سازی علیه فعالین کارگری در این شرکت داشته است،

مبارزه سرسختانه کارگران نیشکر هفت تپه، در بحبوحه گرانی و فقر و بیکاری، بیانگر خشم و نفرت عظیم کارگران و اکثریت مردم محروم و ستمدیده از بیکاری و گرانی و فقر و بیحقوقی است که از هر گوشه کشور زبانه میکشد. کارگران هفت تپه بدرست درمقابل این وضعیت و درمقابل تهدید و ارباب رهبران و فعالین خود به میدان آمده‌اند و مصممانه درمقابل دولت و کارفرما و

عوامل سرکوب در کارخانه ایستاده‌اند. حمایت بخش‌های مختلف مردم از این مبارزه عامل مهمی در موفقیت کارگران نیشکر است و راه را بر پیشروی مبارزه مردم در سراسر کشور هموار میکند.

از همین رو جا دارد که کلیه مردم شوش و همه مردم آزادیخواه فعالانه از مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه حمایت کنند. کارگران نیشکر سنگر مستحکمی ایجاد کرده‌اند که باید از جانب همه مردم تقویت شود. شعار کارگران علیه گرسنگی، علیه مقامات دولتی و مسئولین شرکت، علیه تهدید و تعقیب رهبران کارگران و در دفاع از منزلت و معیشت خود، باید توسط همه مردم زحمتکش، در سراسر کشور، به اهتزاز درآید و همه جا طنین اندازد.

در خاتمه بر چند نکته مهم باید تأکید داشت:

۱- نباید کارگران نیشکر هفت تپه را تنها گذاشت. مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه باید از سوی همه کارگران در مراکز مختلف کارگری در سراسر کشور، دانشجویان، معلمان و سایر بخش‌های مردم آزادیخواه، بویژه از سوی مردم شوش باید وسیعاً و با تمام قوا مورد حمایت و پشتیبانی قرار گیرد. باید وسیعاً به تجمعات این کارگران پیوست. سرکوب کارگران نیشکر هفت تپه محکوم است و باید با نامه‌های اعتراضی خود این تعرض را وسیعاً مورد اعتراض خود قرار داد. باید از کارگران نیشکر هفت تپه معذرت خواهی شود.

- مجمع عمومی کارگران یک ظرف مهم اتحاد کارگران است. کارگران نیشکر هفت تپه در دور اعتراضات قبلی خود در بیانیه‌ای ۶ ماده‌ای خود بدرست اعلام داشتند که برپایی مجمع عمومی خود را بعنوان محلی برای تصمیم‌گیری و تشکل واقعی خود حق مسلم خود میدانند و با جمع آوری بیش از دو هزار و پانصد امضا خواهان

تشکل خود سندیکا شدند. اعلام کردند که رمز موفقیت ما اتحاد ماست. تشکیل هرروزه مجمع عمومی کارگری و تصمیم‌گیری دسته جمعی، تضمین‌کننده واقعی این اتحاد است. در عین حال امروز که ما شاهد شکل‌گیری تشکلی چون اتحادیه آزاد کارگران ایران هستیم. کارگران نیشکر هفت تپه با دو هزار و پانصد امضای خود میتوانند اعضای فعال این تشکل باشند و با قدرتی بزرگتر برای پیشبرد خواسته‌هایشان، برای تقابل با تعرضات رژیم و برای خواسته‌های مسلم خود، حق تشکل و افزایش دستمزدهایشان گام بردارند.

روز ۳۱ اردیبهشت روز احضار رهبران اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه به دادگاه است. باید همه کارگران متحده‌اند دست از کار بکشند و رهبران خود را تنها نگذارند. و چنانچه فعالین آنها قصد مراجعه به دادگاه را داشتند، همراه با کلیه خانواده‌های کارگران، آنها را همراهی کنند. تنها در این صورت است که دست وزارت اطلاعات بسته میشود. هزاران کارگر نیشکر هفت تپه باید یکصد اعلام کنند که احضار رهبران خود را احضار همه کارگران میدانند، و همگی در مقابل آن بایستند.

پرونده سازی برای فعالین کارگری و دستگیر و بازداشت آنها یک معضل مهم کارگران است. تنها از این طریق است که تلاش میکنند جلو متشکل شدن کارگران و ایجاد تشکل مستقل از دولت را که یک خواست مبرم کارگران است بگیرند و مانع گسترش اعتراض کارگران و تحقق خواسته‌های آنها شوند. و کارگران بدرست بر منع تهدید و احضار فعالین کارگری و لغو پرونده‌های که علیه کارگران تشکیل داده‌اند و برکناری رئیس حراست تأکید کرده‌اند.

که میتوانید از کارگران هفت تپه حمایت کنید. روز ۳۱ اردیبهشت تاریخ احضار رهبران کارگران هفت تپه به دادگاه است. باید صف قدرتمندی علیه این اقدام سرکوبگرانه، در سراسر کشور شکل بگیرد. همه شما را به پیوستن به این مبارزه فرامیخوانیم.

آزادی، برابری، حکومت کارگری
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۷ مه ۲۰۰۸، ۲۸ اردیبهشت ۱۳۸۷

نیشکر هفت تپه حمایت کرد. مبارزه کارگران نیشکر و پیوستن خانواده های آنها و مردم شهر شوش، یک اتفاق مهم در مبارزه کارگران و جنبش حق طلبانه مردم علیه وضعیت نکبت باری است که حکومت اسلامی به مردم تحمیل کرده است. این سنگر مهمی در مبارزه مردم است و باید هرچه بیشتر قدرتمند شود و اوایشان حاکم را به عقب براند. پیروزی کارگران نیشکر راه را بر مبارزه همه مردم بازتر خواهد کرد و این در گرو حمایت همه جانبه و فعال شما است. به هر شکل

سیزدهمین روز اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه

کارگران با خانواده های خود دست به تظاهرات زدند
مردم شوش وسیعا به صف کارگران پیوستند
کارگران اعلام کردند به اعتصاب و تجمعات خود ادامه میدهند

منزلت حق مسلم ماست، پرونده قضایی مختوم باید گردد، مدیر حراست اخراج باید گردد، کارگر هفت تپه ایم گرسنه ایم گرسنه ایم. در ساعت ۱۱ و نیم نیروهای سرکوب حکومت با گاز اشک آور به کارگران حمله کردند و کارگران را پراکنده کردند. دو نفر از کارگران مجروح و به بیمارستان منتقل شدند که یکی از آنها بر اثر گاز اشک آور مصدوم شده است. کارگران مصممانه اعلام کردند که فردا نیز به تجمع خود ادامه خواهند داد.
کارگران، دانشجویان، معلمان، جوانان و مردم آزادیخواه و معترض: با تمام قوا باید از مبارزه کارگران

اعتصاب خود ادامه میدهند. از روز ۲۲ اردیبهشت، کارگران همزمان با اعتصاب دست به تجمع میزنند. از دو روز قبل بخشی از اعضای خانواده های کارگران نیز به آنها پیوسته اند و دست به راهپیمایی میزنند و این ابعاد تازه ای به مبارزه آنها داده است و عزم و اراده کارگران برای تداوم اعتراض حق طلبانه شان را محکم تر کرده است. در تجمع امروز تعداد کارگران و خانواده هایشان بالغ بر ۳۰۰۰ نفر بود. در راهپیمایی امروز مردم شهر شوش بسرعت به صف کارگران پیوستند و صف کارگران به ۵۰۰۰ نفر رسید. کارگران شعار میدادند: معیشت

طبق گزارشی که به حزب کمونیست کارگری رسیده است، امروز شنبه ۲۸ اردیبهشت، کارگران نیشکر هفت تپه در سیزدهمین روز اعتصاب، همراه با تعدادی از اعضای خانواده های خود از ساعت ۸ صبح در مقابل فرمانداری شوش تجمع کردند و ساعت ۸ و نیم در حالیکه شعار میدادند بطرف شهر براه افتادند. در راهپیمایی امروز، مردم شهر شوش وسیعا به صف کارگران پیوستند و صف کارگران به ۵۰۰۰ نفر رسید.
امروز سیزده روز است که هزاران کارگر نیشکر هفت تپه علیه همه تهدیدات و فشارها به

روز شمار دور اخیر مقابله کارگران نیشکر هفت تپه با کارفرما و حکومت اسلامی

ماست، مدیر بی لیاقت استعفا استعفا، مدیر بی کفایت نمیخواهیم، فرماندار دروغگو نمیخواهیم، فرماندار دروغگو یک ساعت، به طرف بازار راهپیمایی کردند. راهپیمایی کارگران با استقبال مردم روبرو شد. تعدادی از جوانان و مردم به صف کارگران پیوستند و رانندگانی که از مقابل کارگران عبور میکردند، با بوق زدن حمایت خود را اعلام میکردند. کارگران هفت تپه جمع شده بودند تا علیه ندادن دستمزد و علیه تهدید و تعقیب رهبران خود اعتراض کنند و خواهان برکناری مسئولین شرکت و سرکوبگران خود شوند. نیروی انتظامی در خیابان مستقر بود و سرانجام در ساعت ۱۲ ظهر کارگران را مجبور کرد به راهپیمایی پایان دهند. اما کارگران اعلام کردند که فردا با تعداد بیشتری در مقابل فرمانداری تجمع خواهند کرد و چنانچه به خواستهایشان پاسخ داده نشود، به اعتراضاتشان شدت بیشتری خواهند داد.

گردد. تعدادی از لباس شخصی های وزارت اطلاعات نیز در محوطه شرکت حضور دارند. در ادامه این اعتراضات
۲۱ اردیبهشت: اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه وارد ششمین روز خود شد. در این روز تمامی بخش های کارخانه در هر سه شیفت در اعتصاب بسر میبردند. کارگران همزمان با اعتصاب در مقابل فرمانداری شهرستان شوش تجمع کردند و بر خواستهای خود پافشاری کردند. بنا به گزارش در این چند روز اعتراض کارگران؛ شفیی مدیر عامل این شرکت و اعضای هیات مدیره و ریداری رئیس حراست در کارخانه حاضر نگردیدند.
۲۲ اردیبهشت: صبح روز ۲۲ اردیبهشت، در هفتمین روز اعتصاب، ۱۵۰۰ نفر از کارگران نیشکر هفت تپه، در مقابل فرمانداری شهر شوش تجمع کردند و شروع به شعار دادن کردند: کارگر هفت تپه ایم گرسنه ایم گرسنه ایم، معیشت زندگی حق مسلم

کارگران نیشکر هفت تپه اکنون حدود دو هفته است که دور دیگری از مبارزه خود را برای گرفتن دستمزدهای پرداخت نشده شروع کرده اند. امروز ۲۸ اردیبهشت کارگران با خانواده هایشان دست به تظاهرات زدند و صف کارگران و خانواده هایشان که مردم شهر شوش نیز وسیعا به آنها پیوسته بودند به بیش از ۵۰۰۰ نفر رسیده بود. این دور از مبارزه را از روز ۱۶ اردیبهشت تا کنون دنبال میکنیم:
۱۶ اردیبهشت: در این روز بیش از ۳۳۰۰ تن از کارگران نیشکر هفت تپه در اعتراض به ۲ ماه دستمزد پرداخت نشده خود دست از کار کشیده و در داخل محوطه این شرکت تجمع کردند.
۱۷ اردیبهشت - تجمع کارگران دامه می یابد. در روز ۱۷ اردیبهشت ماه کارگران از ساعت ۷ صبح در مقابل دفتر مدیریت شرکت جمع شده و با جلوگیری از ورود معاون مدیر عامل شرکت، بر خواستهایشان پافشاری کردند. با شروع اعتصاب کار در همه بخشهای این شرکت متوقف

فراخوان به شرکت در تظاهرات

در همبستگی با مبارزات کارگران در ایران در تظاهرات ۶ ژوئن (۱۷ خرداد) در مقابل مقر سازمان جهانی کار (آی ال او) در ژنو شرکت کنید!

اجلاس سالانه سازمان جهانی کار آی ال او از ۲۸ ماه مه تا ۱۳ ماه ژوئن در ژنو برگزار میگردد. قرار است هیئت نمایندگی رژیم اسلامی ایران همچون سالهای گذشته در این اجلاس حضور بهم رسانند. نباید اجازه داد سرکوبگران کارگران در آی ال او حضور یابند. رژیم اسلامی ایران بخاطر سرکوب کارگران و تحمیل بیحقوقی مطلق به آنها، باید از آی ال او اخراج گردد.

در حمایت از مبارزات کارگران، در همبستگی با کارگران هفت تپه و برای آزادی کارگران زندانی و دستگیرشدگان اول مه، در این تظاهرات شرکت کنید!

همه مردم آزادیخواه و همچنین سازمان های کارگری را را به شرکت در این تظاهرات فرامیخوانیم.

زمان: جمعه ۶ ژوئن (۱۷ خرداد)

از ساعت ۱۳ تا ۱۵:۳۰

محل: ژنو مقابل سازمان جهانی کار (آی ال او)

جمهوری اسلامی ایران باید از آی ال او اخراج گردد!
تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران

۱۸ مه ۲۰۰۷ - ۲۹ اردیبهشت ۸۷

تلفن تماس: 0046704158999